

گزارش شب همبستگی با زلزله زدگان کرمانشاه در پاریس همراه با نوار ویدئویی برنامه

۱- روند کار:

این مراسم که در شب ۲۲ دسامبر در شهرداری پاریس ۱۵ و با همت جمعی از ایرانیان به صورت داوطلبانه شکل گرفت، خانم سیما مرشاک رئیس انجمن صدا با جدیت و علاقه ای سرشار از انسان دوستی توانستند با ارتباط با مقامات شهرداری سالن شهرداری پاریس پانزدهم را به طور رایگان کسب کنند و مشارکت شهرداری را از هر نظر، کمک شایانی برای این برنامه بود، بدست آورند. علاوه بر این خانم مرشاک با کمک های بی دریغ خود در سایر امور ما را یاری دادند، نقش فعال ایشان شایسته قدر دانی است. آقای حسن مکارمی از شخصیت های برجسته و مورد احترام جامعه ایرانی و فعال با سابقه حقوق بشر و صندوق دار جامعه ایرانی حقوق بشر (پاریس) به همراه خانم سیما مرشاک، فرهنگ قاسمی در یک هیئت سه نفره وظیفه ی نظارت بر مبلغ جمع اوری شده را عهده دار شدند.

پیشنهاد دهنده شب همبستگی با زلزله زدگان کرمانشاه مهتاب قربانی بود که مورد تایید قرار گرفت. فرهنگ قاسمی دعوت کننده رسمی، حلقه اتصال شد. در این امر انسان دوستانه علاوه بر اکیپ «سایت رنگین کمان بنیاد آزادی اندیشه و بیان» از کمک های داوطلبانه ایرانیان به ویژه نسل جوان که با دستی گشاده و همتی مسئولانه به میدان آمدند بر خوردار شدیم.

فورا یک گروه کار تشکیل شد و برای اجرای پروژه شروع به کار کرد. هرکس وظیفه ای را بعهده گرفت و در توان و حتی بیش از توان خود کوشید. بخشی از جامعه هنرمند ایرانی پاریس آمادگی مشارکت داوطلبانه خود را به گروه کار اطلاع دادند. الحق بدون حضور آنان این امر امکان پذیر نمی بود.

کاری داوطلبانه و همساز برای همبستگی با زلزله زدگان کرمانشاه با مدیریتی خودگردان سامان گرفت. به مدت یک ماه هر جمعه بعد از ظهر جلسه مشترک برگزار و پیشرفت امور و ضعف های و نیاز ها بررسی و حل شد.

۲- شب همبستگی:

در ۲۲ دسامبر ساعت ۱۹ - با کمی تاخیر- شب همبستگی با زلزله‌زدگان کرمانشاه که توسط مهتاب قربانی هماهنگی می‌شد، به ترتیب با خیر مقدم نماینده شهرداری، سخنان کوتاه فرهنگ قاسمی در اهمیت همبستگی انسانی، سپس سخنان کوتاه خانم مرشاک در سپاسگزاری از مقامات شهرداری و اهمیت کمک به زلزله‌زدگان شروع و با هنرمندی هنرمندان ادامه یافت که مورد استقبال حاضران قرار گرفت.

صمیمانه از هنرمندان عزیز، آقای کاظم شهریاری، مصطفی عمیدی فرد، برادران یحیی زاده، سیروس ملکوتی، رضا افشار نادری، هلن نامور ازاد و خانم فرشته ی نصر تشکر به دلیل شرکت داوطلبانه شان در برنامه و همینطور از آقای رضا رنجبران هنرمند نقاش ارزنده و خوشفکر که یک تابلو در مورد زلزله کرمانشاه کشیده و آنرا به این نشست اهدا کردند سپاسگزاری کنیم.

همینطور لازم است از آقای شاهید، آقای مهران مصطفوی، آقای منوچهر نامور ازاد و خانم ها شهلا شفیق و خانم متین دفتری که دعوت « سورپرایز» را پذیرفته و بدون هماهنگی قبلی به روی سن دعوت شدند نیز تشکر ویژه ای داشته باشیم.

آقایان محمد رضا شاهید، سیروس ملکوتی، فرشاد فرحسا، سعید جعفری، داود فرزام و خانم ها کتایون عطایی و فرزانه قاسمی از ابتدای راه با ما بودند و تا انتهای برنامه با کمک های بی دریغ خود ما را یاری دادند. تمام بخش فیلم برداری و صدا و کلیپ و ... را فرشاد فرحسا عکاس و فیلمبردار هنرمند و پر کار بر عهده داشت.

در روز برنامه یعنی ۲۲ دسامبر آقای رضا جعفریان، امیر، مهدی فتاح، یونس، میلاد و خانم ها ایدا پورلاک و مهسا توکلی، و شورا مکارمی زحمت بسیاری متحمل شدند. خانواده ی معتمدی علاوه بر زحمت طبخ غذا، و پذیرایی ان را نیز داوطلبانه به عهده گرفتند. علیرغم اینکه دو گردهمایی دیگر در همان شب در پاریس وجود داشت در این شب همبستگی با زلزله‌زدگان کرمانشاه تقریباً ۳۰۰ نفر ایرانی و فرانسوی شرکت کردند.

کسانی هم از شهرهای دیگر و از آلمان آمده بودند.

قابل توجه است که گفته شود حدود سی درصد از شرکت کنندگان از چهره های شناخته شده و سیاسی پاریس بودند، باقی شرکت کنندگان

دوستانی بودند که با حضور چشمگیرشان، چشم انداز روشنی از همبستگی را در افق همکاریهای انسانی و اجتماعی گشودند.

۴- گزارش مالی:

بنا بر شمارش صندوق ها توسط آیدا پورلاک، یونس میر حسینی ، شورا مکارمی و خانم مرشاک در این شب مبلغ ۵۴۷۰ یورو جمع آوری شد که به تایید و گواهی هیات بازرسی : سیما مرشاک، شورا مکارمی (به نمایندگی از حسن مکارمی که در سفر بودند) و فرهنگ قاسمی رسید.

تابلو زیبای آقای رنجبران در روز ۲۳ به مبلغ ۵۰۰ یورو به یک ایرانی خیرخواه واگذار شد. که مبلغ آن به صندوق کمک اضافه شد.

۱۰۰ یورو توسط شخص دیگری که به علت تصادف با اتومبیل نتوانسته بود بیاید در روز ۲۴ دسامبر به صندوق کمک اضافه شد.

کل مبلغ جمع شده تا به امروز ۶۰۷۰ یورو است. که در گزارش های بعدی پیشرفت کار مالی به اطلاع خواهد رسید.

۵- سپاسگزاری و پوزش:

در اینجا با سپاس از همه ی آن ها که آمدند و کمک کردند و به دلیل بسیار بودن، نام شان در این گزارش نیامده و کسانی که علاقه به آمدن داشتند اما به دلایلی نتوانستند در این شب حاضر باشند تشکر می کنیم.

دوستان عزیز: بی گمان کار ما خالی از کمبود و نقص نبود، از این بابت پوزش میخواهیم.

فیلم کامل این شب همبستگی را به پیوست میبینید.

هیت نظارت اخلاقی و مالی

سیما مرشاک - حسن مکارمی - فرهنگ قاسمی

نوار صوتی برنامه

کشتار لگام‌گسیخته: دولت‌مردان ایران در یک روز ده‌ها زندانی اهل سنت را اعدام کردند

✖ فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر

بیانیه‌ای مطبوعاتی

پاریس، ۳ اوت ۲۰۱۶ (۱۳ مرداد ۱۳۹۵) — فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر و سازمان ایران عضو آن، جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران، اعدام ده‌ها زندانی اهل سنت را در ایران در روز ۲ اوت (۱۲ مرداد) به شدیدترین وجهی محکوم می‌کنند. با وجود این‌که مسئولان آمار رسمی اعدام‌ها را اعلام نکرده‌اند و فقط از اعدام «محکومان یک گروهک تروریستی» سخن گفته‌اند، گمان می‌رود دست‌کم ۲۱ تن اعدام شده‌اند.

روز دوشنبه ۱۱ مرداد، گارد ویژه به بند ۱۰ زندان رجایی‌شهر در شمال غربی شهر کرج حمله برد و ۳۶ زندانی محکوم به اعدام را به سلول‌های انفرادی منتقل کرد. حکم اعدام ۲۹ تن از این عده تأیید و گویا به اجرای احکام قوه‌ی قضاییه ابلاغ شده بود. نتیجه‌ی رسیدگی دادگاه تجدید نظر به حکم‌های اعدام هفت زندانی دیگر هنوز اعلام نشده است.

در عین حال، روز دوشنبه به خانواده‌های ۲۱ تن از این زندانیان اعلام شد برای آخرین دیدار با عزیزان خود پیش از اجرای اعدام روز سه‌شنبه به محل زندان بروند. با وجود این، زمانی که خانواده‌ها در راه زندان بودند به بعضی از آنها از طریق تلفن اطلاع داده شد که برای دریافت جنازه‌ی خویشان خود به مرکز پزشکی قانونی در کهریزک مراجعه کنند. بیانیه‌ی وزارت اطلاعات که امروز ۱۳ مرداد منتشر شد حکایت از آن دارد که همه‌ی ۲۹ تن — اگر تاکنون اعدام نشده باشند — به زودی اعدام خواهند شد و اعدام‌های دسته‌جمعی دیگری نیز ممکن است در پیش باشد.

این ۳۶ زندانی گویا در سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ دستگیر و با اتهام‌هایی از جمله «اقدام علیه امنیت ملی»، «تبلیغ علیه نظام»، «عضویت در

گروه‌های سلفی»، «فساد روی زمین و محاربه» به وابستگی به گروه‌های مسلح، درگیری مسلحانه با نیروهای امنیتی و ترور روحانیون اهل سنت متهم شدند. بنا به گزارش‌ها، این عده مدت‌های طولانی در بازداشت پیش از محاکمه در سلول‌های انفرادی به سر بردند، مورد شکنجه یا بدرفتاری‌های دیگر قرار گرفتند و وادار به «اعتراف» شدند. آنها بعداً این «اعترافات» را پس گرفتند و اعلام کردند زیر شکنجه ناگزیر از اقرار شده‌اند. این زندانیان مشارکت در خشونت و فعالیت‌های مسلحانه را رد و اعلام کردند به‌خاطر باورهای دینی، سازماندهی نشست‌های مذهبی و مشارکت در آنها و پخش مطالب مذهبی دستگیر شده‌اند. با وجود این، آنها در پی محاکمه‌های به‌شدت ناعادلانه و ناقض موازین و تضمین‌های اولیه قانونی و موازین بین‌المللی محاکمه‌ی عادلانه به اعدام محکوم شدند.

۲۱ زندانی که خانواده‌ها یا منابع نزدیک به خانواده‌هایشان اعدام‌شان را تأیید کرده‌اند همگی از مردم کُرد هستند که چندین دهه است با تبعیض نظام‌مند از حقوق فرهنگی و سیاسی محروم بوده‌اند. اکثر کُردها از مسلمانان اهل سنت هستند که در ایران با تبعیض دینی در قانون و عمل روبرو هستند. در عین حال، کُردهای ایران به اتهام جرایم «دینی» یا فعالیت سیاسی به میزان نامتناسبی به اعدام محکوم می‌شوند.

با حساب اعدام‌های روز ۲ اوت (۱۲ مرداد) شمار قربانیان مجازات اعدام در ایران در سال ۲۰۱۶ به ۳۰۰ مورد نزدیک شده است. به اعلام سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشر، جمهوری اسلامی ایران در سال ۲۰۱۵ دستکم ۹۷۷ تن را اعدام کرد.

سازمان‌های ما از جامعه‌ی بین‌المللی، به‌ویژه کشورهای که دارای روابط اقتصادی و سیاسی با ایران هستند، می‌خواهند:

برای جلوگیری از اعدام زندانیان باقیمانده و پیش از این که دیر شود، دست به اقدام فوری بزنند؛ و

نقض جدی حقوق بشر در ایران را در رأس گفت‌وگوهای خود با دولت‌مردان ایران قرار دهند و از آنها بخواهند به تعهدات خود بر اساس حقوق بین‌المللی، به‌ویژه میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی که ایران بیش از ۴۰ سال پیش امضا کرده، احترام بگذارند.

فدراسیون بین‌المللی جامعه‌های حقوق بشر (FIDH)

جامعه‌ی دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI)

شا نژدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو

بیانیه‌ی کانونِ نویسندگانِ ایران

دست‌آید ایستاده‌ایم
حیران‌ایم اما از ظلماتِ سردِ جهان وحشت نمی‌کنیم
نه
وحشت نمی‌کنیم
تو را من در تابشِ فروتنِ این چراغ می‌بینم آن‌جا که تویی،
مرا تو در ظلمت کده‌ی ویران‌سرای من در می‌یابی
این‌جا که من‌ام.

یاران، همراهان!

امروز در شا نژدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو، بر خاک شاعر بزرگی
گرد آمده‌ایم که کلمات را، که جان مایه‌ی شعر جلیل و نغز او بود،
نه برای عشوه فروشی‌های زبانی یا کلاف کردنِ اندیشه‌های وهم‌آلود و
بیمارگون، بلکه برای شوریدن بر وهن و ستمی می‌خواست که بر انسان و
تبار او می‌رود.

شاعر ما به حکم عشق بی‌دریغی که به انسان داشت، هرگز حتی یک‌دم از
سرنوشت او غافل نبود و هم‌آغاز به جست‌وجویی سخت و جان‌کاه برآمد
تا ببیند چرا انسان معاصر که آفریننده‌ی جمیل‌ترین و رعناترین
جلوه‌های حیات است، این چنین خوار و کوفته و واژگون‌بخت در چنگ
نیروهای اسیر است که گرچه ساخته‌ی دست خود اوست اما از انسان فقط
فرمانبرداری و تمکین می‌خواهد- و خاستگاه این بیچارگی و درماندگی
را در قدرت یافت، قدرتی که آزادی و عشق و برابری را از انسان
می‌گیرد و او را در چرخ‌دنده‌های دستگاه دوزخی خود به هیئتِ موجودِ
مفلوکِ دست‌آموزی در می‌آورد که زنده است تنها برای آن-که چرخ‌های
گردونه‌ی ثروت و قدرت و دروغ و خرافه و نابرابری را بگرداند. و

سرانجام باطل‌السر این چرخه‌ی ستم و تباهی و مرگ را در ایستادگی
مقابل قدرت، نه گفتن به قدرت و پاسداشت کلام مقدس دوستی، آزادی و
آزادگی یافت.

شاید به جرئت بتوان گفت که هیچ زمانی مانند امروز پیام روشن شاعر
ما چنین طنین و درخششی نداشته است.

از یک سو، جهان بیش از هر زمان دیگر در چنگ قدرت‌های انسان‌ستیز و
دشمن‌خو به جهنمی سوزان مبدل شده است؛ و از سوی دیگر، در سرزمین
خود ما پاسخ‌حقوق‌طلبی و آزادی‌خواهی شلاق است و زندان و چوبه‌ی دار.
شک نیست که برای انسانی که خواهان جهانی بهتر باشد، خاصه برای ما
نویسندگان، شاعران و روشنفکران مسئول و دل‌آگاه، چاره‌ای نمانده
است جز آن‌که برای نگاهداشتِ جوهرِ انسانیِ تبارِ دردزده و
مجروحِ آدمی، برای جهانی فارغ از آزادی‌کشی و ستم، در برابر قدرت،
هر قدر هم که این قدرت بزرگ و پُر طنطنه و دوزخی باشد، ایستادگی
ورزد.

«دست‌دست ایستاده‌ایم/حیران‌ایم اما از ظلماتِ سردِ جهان وحشت
نمی‌کنیم/نه/وحشت نمی‌کنیم».

در شانزدهمین سالگرد درگذشت احمد شاملو، شاعر بزرگ آزادی، روز
۲۲ مرداد ۱۳۹۵ در ساعت ۵ عصر در گورستان امام‌زاده طاهر گرد می‌آییم
و مزارش را گُل باران می‌کنیم.

کانون نویسندگان ایران

۲۸/۴/۱۳۹۵

دهم تیرماه سالروز بازداشت کبودوند، یاد روز پدر حقوق بشر کردستان

✖ سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان

ده سال پیش در چنین روزی محمد صدیق کبودوند روزنامه‌نگار و مدیرمسئول هفته‌نامه «پیام مردم» و بنیان‌گذار «سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان» توسط مأموران امنیتی وزارت اطلاعات در محل کارش بازداشت و پس از هفت ماه بازجویی دربند ۲۰۹ وزارت اطلاعات و ۹ ماه نگهداری در سلول‌های انفرادی، به اتهام واهی برهم زدن امنیت ملی از طریق تشکیک و اداره سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان، توسط دادگاه انقلاب به ۱۰ سال و ۶ ماه حبس محکوم شد. به دنبال این محکومیت، حداقل ۴ پرونده دیگر با شکایات وزارت اطلاعات و سپاه پاسداران علیه وی گشوده شد که آخرین آن در اردیبهشت‌ماه سال جاری و به دنبال اعتصاب غذای اعتراضی ۳۴ روزه ایشان، فعلاً ختم به برائت گردیده است.

تمامی پرونده‌های قضایی تشکیل‌شده علیه کبودوند حاصل تلاش اتهام‌سازی برخی مقامات امنیتی و عموماً مبتنی بر گزارش‌های واهی، خلاف حقوق بشر و آزادی‌های بنیادین بشری و بدون هرگونه وجاهت حقوقی بوده است.

آقای کبودوند که حدود ده سال است به‌طور خودسرانه و غیرقانونی توسط دولت ایران در زندان نگهداشته شده است، شخصیتی مستقل، صلح‌طلب، و معتقد به حقوق بشر و آزادی‌های شناخته‌شده انسانی است که آموزه‌های آموزگاران بزرگ صلح و آزادی و حقوق بشر، الهام‌بخش مبارزه پیگیرانه وی برای احقاق حقوق دموکراتیک مردم کرد و احترام به حقوق بشر در ایران بوده است.

در حقیقت کبودوند به جرم داشتن روحیه پیگیرانه در مطالبه حقوق و مطالبات مردم کرد، شهادت و شجاعت در گفتار و کردار، استقلال در افکار و اندیشه و پایداری و ایستادگی در برابر ظلم و ستم‌گری و شکیبایی در مقابل ایذا و آزار، زندانی‌شده است.

✖ سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان از شخصیت‌ها، احزاب و سازمان‌ها و نهادهای سیاسی و مدنی و حقوق بشری دعوت و درخواست می‌نماید در یاد روز پدر حقوق بشر کردستان با حمایت از حقوق آقای کبودوند، آزادی فوری و بدون قید و شرط وی را از مراجع ذیصلاح جهانی خواستار شوند و در صورت ازسرگیری مجدد اعتصاب غذای ایشان تا رسیدن به خواسته‌های قانونی و انسانی وی را تنها نگذارند.

سازمان دفاع از حقوق بشر کردستان

چهارشنبه ۹ تیر ۱۳۹۵ - ۲۹ ژوئن ۲۰۱۶

<http://hro-kurd.net/article.aspx?fld=fa/Data&id=۴۶۴>

لطفا در صورت امکان منتشر نماید

<http://www.hro-kurd.net>

email:

prmmkkurd1@gmail.com

info@hro-kurd.net

<https://www.facebook.com/prmmkkurd1>

<https://www.facebook.com/DIDBAN.KURDISTAN/?ref=hl>

<https://twitter.com/prmmkkurd1>

<https://telegram.me/hrokurd>

<https://www.balatarin.com/users/prmmkkurd1/links/submitted>

تجمع اعتراضی در مقابل سازمان جهانی کار

ژنو

ششم ژوئن ۲۰۱۶

روز دوشنبه ۶ ژوئن بمناسبت صدوپنجاهمین سالگرد تاسیس سازمان جهانی کار در مرکز سازمان جهانی کار در ژنو کنفرانسی متشکل از نمایندگان کشور های عضو این سازمان برگزار گردید.

از آنجا که نمایندگان جمهوری اسلامی ایران هم از جمله شرکت کنندگان در کنفرانس سازمان جهانی کار بودند لذا همزمان با این کنفرانس در مقابل سازمان جهانی کار آکسیونی اعتراضی از سوی تعدادی از اعضای احزاب وسازمان های سیاسی و جمهوری خواه و نهاد های حقوق بشری مخالف جمهوری اسلامی ایران برگزار گردید. همراهان جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک ایران هم فعالانه در این

گردهمائی شرکت نمودند.

دور تا دور محوطه شعار های سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران، نمایندگان ضد کارگری جمهوری اسلامی ایران نماینده کارگران ایران نیستند و ده ها شعار دیگر که همزمان به انگلیسی و آلمانی ترجمه شده بودند بر دیوارها نظر کسانی را که به محل کنفرانس می رفتند بخود جلب می کرد

در این رابطه از سوی هر سازمانی اعلامیه ای به زبان های مختلف اروپائی و فارسی بین مردمی که در رفت و آمد بودند پخش می گردید.

همچنین نمایشگاه عکسی از شلاق خوردن کارگران ایران توسط مزدوران جمهوری اسلامی نظر عابری را بخود جلب می نمود. چند خبرنگار از این آکسیون اعتراضی فیلم تهیه نموده و با تنی چند از افراد اپوزیسیون مخالف جمهوری اسلامی ایران در این رابطه مصاحبه مینمودند.

حضور جمعی از پناهندگان جوان ایرانی که همگی تراکت هائی را با شعار سرنگون بار رژیم جمهوری اسلامی در دست حمل می کردند توجه همه را جلب کرده بود.

پخش موزیک کردی از بلند گوی کنار تجمع فضای رنگارنگی را به نمایش گذاشته بود.

در پایان گردهمائی هر کدام از نیروهای سیاسی اپوزیسیون مخالف جمهوری اسلامی ایران که عمدتاً از کشورهای آلمان و فرانسه و سوئیس در این گردهمائی حضور بهم رسانده بودند، بیانیه های خود را قرائت نمودند و سپس بسوی کشورهای خویش بازگشتند.

گزارشگر: ناهید جعفرپور

پیام تشکلهای مستقل کارگری ایران به یکصدوپنجمین اجلاس سازمان بین جهانی کار

ابتدا لازم است از ITUC به خاطر معرفی آقایان محمد جراحی، جعفر عظیم زاده و بهنام ابراهیم زاده (کارگران زندانی) به عنوان نمایندگان از تشکلهای مستقل کارگران ایران در یکصد و پنجمین اجلاس سازمان جهانی کار تشکر کنیم.

متأسفانه حضور آنان در اجلاس ممکن نیست، زیرا جعفر عظیم زاده از آبان ۱۳۹۴ برای گذراندن محکومیت ۶ سال در زندان اوین زندانی است و از روز دهم اردیبهشت ۱۳۹۵ به همراه اسماعیل عبدی از فعالان معلمان ایران با خواست حذف اتهامات امنیتی از پرونده های فعالان صنفی، در حال اعتصاب غذا می باشد. محمد جراحی نیز به ۵ سال زندان محکوم شده و درحالی که به بیماری سرطان تیروئید مبتلاست و با تأیید پزشکان باید بیرون از زندان به مداوای خود ادامه دهد، از سال ۱۳۹۰ بدون برخورداری از هیچ گونه مرخصی در زندان تبریز به سر می برد. بهنام ابراهیم زاده نیز در آخرین سال از حبس ۵ ساله اش، مجدداً به ۹ سال حبس محکوم شده است.

پیام خود را با این پرسش آغاز می کنیم که: چرا با وجود اعتراض طولانی مدت تشکلهای مستقل کارگران ایران، همچنان کسانی به عنوان نمایندگان کارگری از جانب نهادهایی مانند خانه کارگر، شورای عالی نمایندگان کارگری، کانون عالی انجمنهای صنفی و شورای اسلامی کار در اجلاس های سازمان جهانی کار شرکت می کنند که نه تنها منتخب کارگران ایران نبوده بلکه از اعضای تشکلهای دولتی کارگری هستند که در سرکوب و به انحراف کشاندن مبارزات کارگران ایران دخالت آشکار و مستقیم دارند؟ از این جهت کارگران ایران و نهادهای مستقل کارگری آنان را نه تنها به عنوان نماینده نمی شناسند بلکه بر طبق ماده ۲ اساس نامه سازمان جهانی کار که بر مستقل بودن نهادهای کارگری تأکید دارد، خواهان اخراج آنان از آن اجلاس و خاتمه سیاست های مماشات گرانه با این نمایندگان دروغین کارگران ایران هستند.

در سال گذشته وضعیت کارگران در ایران نه تنها هیچ گونه بهبودی

نیافته، بلکه محدودیت ها برای تشکلهای مستقل کارگری و فعالیتهای آنان بیشتر شده است. درحالی که همه نهادهای دولتی که با نام نهادهای کارگری فعالیت آزادانه دارند، غیر از همکاری با ارگانهای امنیتی و حراستی و معرفی فعالین کارگری به ارگانهای مذکور، همکاری و شرکت مستقیم در سرکوب اعتراضات کارگری، به راه انداختن راهپیمائیهای نمایی به نام کارگر در حمایت از جناحهای در قدرت، تبلیغات و نمایشات فاشیستی علیه کارگران مهاجر افغانستانی به خصوص در روز جهانی کارگر، تبانی با نمایندگان کارفرمایان و دولت در شورای عالی کار در تحمیل حداقل دستمزد چهار الی پنج برابر زیر خط فقر به کارگران ایران، چیزی در سوابق خود ندارند.

□ دولت ایران نیز به رغم امضاء مقاوله نامه های سازمان جهانی کار که الزام به اجازه ایجاد تشکلهای کارگری مستقل و غیر وابسته به دولت را در خود دارند، اما همچنان تشکلهای مستقل کارگری را به شدت تمام مورد سرکوب قرار می دهد. تنها در مدت یک سال گذشته دهها مورد از بازداشت، محاکمه و زندانی شدن فعالین کارگری ثبت شده است.. اتهامات اغلب این فعالان کارگری و صنفی اقدام علیه امنیت ملی یا تبلیغ علیه نظام اعلام می شود در حالی که جرم آنها تنها دفاع از حقوق کارگران است. بسیاری از این دستگیرشدگان با بدرفتاری ها و فشارهای زندان و خشونتهای شدید مواجه اند. سال گذشته شاهرخ زمانی، از اعضای هیات موسس سندیکای نقاشان ساختمانی و عضو شورای نمایندگان کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل های مستقل در زندان گوهردشت به دلایل نامعلوم فوت کرد. محمود صالحی از اعضای سندیکای کارگران خبار سنندج و عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای مستقل کارگری به دلیل عدم رسیدگی درمانی و پزشکی و ممانعت از دریافت داروهای ضروری، کلیه های خود را از دست داده و اکنون مجبور به دیالیز است. وی با وثیقه آزاد شده است.

از موارد دیگر سرکوب کارگران ایران می توان به موارد زیر اشاره کرد:

بازداشت و صدور حکم ۶ سال حبس برای جعفر عظیم زاده، صدور حکم ۳ سال و نیم حبس برای جمیل محمدی و بازداشت شاهپور احسانی راد (هر سه نفر از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران هستند)، بازداشت ابراهیم مددی، صدور حکم ۵ سال حبس برای داوود رضوی، صدور یک سال زندان مجدد برای رضا شهابی (از اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه)، بازداشت و صدور حکم ۹ سال حبس برای محمود صالحی از اعضای سندیکای کارگران خبار سنندج و عضو

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای مستقل کارگری، بازداشت و آزادی موقت علی نجاتی عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشگر هفت تپه با قرار وثیقه، بازداشت و آزادی موقت با قید وثیقه واله زمانی از اعضای سندیکای نقاشان البرز، بازداشت جلیل محمدی فعال کارگری در روز ۱۷ اسفند ۱۳۹۴، بازداشت لطف اله احمدی، نادر رضا قلی و حسین حسن آبادی در مراسم روز جهانی کارگر امسال در سنندج، بازداشت حسین آذرگشسب معلم و عضو جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان و سید رسول طالب زاده و ناصر محرم زاده از اعضای سندیکای رانندگان شرکت واحد در مراسم روز جهانی کارگر امسال در تهران.

احضار سید جلال حسینی، سید انور معطر فعالین کارگری، رحمان کاردار، حسین مرادی و عباس اندریانی از اعضاء کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، منصور کریمی، خلیل کریمی، شیت امانی، طیب چتانی، مظفر صالحی نیا از اعضاء اتحادیه آزاد کارگران ایران در آستانه روز جهانی کارگر ۱۳۹۵

□ در کنار این فشارهای مضاعف برای کارگران و تشکل های مستقل کارگری، نهادهای دولتی و حکومتی تلاش می کنند تا تشکلهای گوش به فرمانشان را بر کارگران تحمیل کنند، تشکل هایی که بدون رای کارگران و بدون ساز و کارهای انتخابی مستقل، به وجود آمده اند و برخی از آنها تنها بر روی کاغذ وجود دارند؛ تا بتوانند در سطح بین المللی و در اجلاسهای سازمان جهانی کار مشروعیت به دست آورند. به عنوان مثال در حالی که فضای کارخانه های خودروسازی همچون سالهای قبل پلیسی و نظامی است و بسیاری از مدیران این واحدهای تولیدی از اعضای ارگانهای نظامی هستند، خبر تاسیس اتحادیه کارگران خودرو سازهایی از جانب رسانههای دولتی منتشر می شود. بسیاری از این اتحادیه های غیر واقعی، تحت پوشش و زیرمجموعه خانه کارگر محسوب می شوند مانند اتحادیه زنان کارگر که بخش زنان خانه کارگر است و ...

□ حداقل حقوق اعلام شده برای کارگران در سال گذشته، کمتر از ۴ برابر زیر خط فقر اعلام شده از طرف خود نهادهای حکومتی (۱۰۰۰ دلار) است. تحمیل افزایش ۱۴ درصدی دستمزدها به بهانه کمبود نقدینگی و جلوگیری از افزایش تورم عنوان می شود، اما هم زمان حقوق مدیران دولتی به میزان ۵۰ درصد افزایش می یابد در حالی که دریافتی این مدیران ده ها برابر کارگران است. این نابرابری ها باعث افزایش و گسترش فقر و سیه روزی کارگران و خانواده هایشان است. این فشارهای اقتصادی سبب افزایش بیش از حد کودکان کار در

ایران شده است. به گزارش منابع مستقل بیش از ۷ میلیون کودک کار با کمترین دستمزدها در ایران مشغول به کار هستند.

□ حقوق های معوقه همچنان به روال عادی در واحدهای تولیدی و صنعتی ایران تبدیل شده است. دستمزد و حقوق صدها هزار کارگر با تاخیرهای چند ماهه و یا حتی چند ساله روبرو است. از این جهت این کارگران و خانواده هایشان تحت فشارهای سنگین بوده و در صورت مطالبه حقوق خود پس از چند ماه با خطر دستگیری، زندان و اخراج مواجه اند. لیست زیر بخشی از نحوه مقابله با کارگران معترض در ایران است:

به گلوله بستن کارگران معترض بیکار روستای شهروئی بهبهان و زخمی شدن دو نفر و کشته شدن یک نفر به نام مرتضی فرج نیا در روز ۲۴ آبان ۱۳۹۴ بازداشت ده نفر از کارگران فازهای ۲۲، ۲۳ و ۲۴ عسلویه در روز ۲۲ دی ۱۳۹۴ که با دادن تعهد آزاد شدند. بازداشت دوازده نفر از کارگران سیمان دورود در روز ۲۷ دی ۱۳۹۴ بازداشت بیست و هشت نفر از کارگران اخراجی مس خاتون آباد در روز ۶ بهمن ۱۳۹۴ بازداشت ده نفر از کارگران مجتمع مس میدوک در شهر بابک استان کرمان در روز ۱۵ فروردین ۱۳۹۵ محاکمات مکرر نه کارگر سنگ معدن بافق در سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ لازم به ذکر است که همه کارگران بازداشت شده موقتاً با سپردن وثیقه تا زمان محاکمه و صدور حکم آزاد می باشند. آخرین مورد این برخوردها نیز اجرای حکم شلاق و جزای نقدی برای ۱۷ نفر از کارگران معدن طلای آقدرة است .

□ انواع تبعیض های آشکار و پنهان برای زنان کارگر، کارگران مهاجر و اقلیت های قومی و ملی و مذهبی به شدت در جریان است. نهادهای دست ساز دولتی که خود را نماینده کارگران ایران جا می زنند از سردمداران تقویت افکار فاشیستی علیه این اقلیت ها، به خصوص کارگران مهاجر افغانستانی در ایران هستند. این کارگران دستمزدهایی بسیار پایین تر از حداقل حقوق اعلام شده را دریافت می کنند و از هیچ گونه حمایت های قانونی برخوردار نیستند.

مسایل و موضوعاتی که در بندهای فوق اشاره شد بخش هایی از وضعیت و شرایط حقیقی زندگی طبقه کارگر و پیشروان آن در ایران را نشان می دهد. واقعیاتی خلاف ادعاهای مقامات ایرانی در مجامع بین المللی مبنی بر رعایت حقوق کارگران، را به اثبات می رسانند. با توجه به این اجحافات فاحش و بی حد و حصری که در حق کارگران ایران صورت می گیرد، ما مصرانه خواهان منع حضور عوامل شوراهای اسلامی کار، خانه کارگر و دیگر تشکلهای دولتی و ضد کارگری در اجلاس سازمان جهانی کار می باشیم و همچنین رفع ممنوعیتهای موجود سر راه حضور

نمایندگان واقعی کارگران ایران هستیم.

اتحادیه آزاد کارگران ایران
انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه
کانون مدافعان حقوق کارگر
کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری